SCRIMA ROMÂNEASCĂ ÎN PERSPECTIVA J.O. '76

C.M. '75 – PUNCT REAL DE REFERINȚĂ

În ultimele două decenii, scrima românească s-a afirmat treptat pe planșele internaționale, ajungînd ca în ultimii ani să fie considerată drept una din forțele pe plan mondial în această disciplină olimpică de prim ordin. Fenomenul ca atare reprezintă rodul unor permanente și sistematice eforturi, desfășurate în timp, pentru adecvarea scrimei românești la cerințele marii performanțe, pentru reprezentarea sa prestigioasă în marile competiții internaționale.

Anul 1975 a însemnat pentru scrima noastră o repetiție generală pentru întrecerile din cadrul J.O. de la Montreal, cu atît mai mult cu cît perioada de desfășurare a marii competiții din vara viitoare (luna iulie) coincide cu etapa în care au avut loc în acest an Campionatele Mondiale de la Budapesta. Acolo, în capitala Ungariei, reprezentanții României au obținut același număr de puncte (16) ca la ultima ediție a J.O., de la München, cel mai înalt punctaj realizat de scrima românească în decursul participării sale la Olimpiade. Demn de remarcat este faptul că la acest punctaj și-au adus aportul, spre deosebire de anii precedenți, toate cele patru arme. Dacă **Ecaterina Stahl**, cîștigătoarea titlului mondial, a păstrat tradiția bunelor rezultate obținute de floreta feminină în aceste două decenii, și dacă echipa de floretă bărbați a reintrat în plutonul primelor 6 echipe din lume — floretiștii fiind și ei nu de puține ori printre fruntașii acestei arme —, iată că acum și sabrerii au urcat pe podium, medaliile lor de bronz consfințind ascensiunea marcată în ultimii doi ani, iar doi spadasini, **Popa** și **Iorgu**, au ajuns în semifinalele probei individuale.

Așadar, ediția budapestană a C.M. constituie un real punct de referință în estimarea șanselor pe care scrimerii români le au la marea întrecere sportivă din Canada. Evident, cele mai multe atuuri le dețin armele medaliate în 1975, floreta feminină (aur și bronz) și sabia (bronz). În ceea ce privește floreta feminină, echipa reprezentativă, „abonată", în ultimii ani, la medaliile de bronz, poate și trebuie să-și propună pentru J.O. un obiectiv superior. Ni se pare că a sosit momentul ca această armă să culeagă roade mai bogate din conjugarea experienței și a clasei internaționale a reputatelor trăgătoare **Ecaterina Stahl, Suzana Ardeleanu, Ana Pascu, Ileana Jenei** (în a cărei revenire sperăm) cu maturizarea și afirmarea unor tinere talentate ca **Magdalena Bartoș, Elena Pricop, Viorica Draga, Marcela Moldovan** și **Aurora Crișu. De asemenea, trebuie valorificat la maximum ascendentul moral pe care îl reprezintă titlul de campioană mondială deținut de Ecaterina Stahl. Într-o situație oarecum asemănătoare se află și sabrerii, recomandați nu numai de medalia de bronz obținută la Budapesta, ci și de omogenitatea valorică a unui lot în care caracteristica principală o constituie tinerețea.** Pentru că, deși **Irimiciuc, Pop, Marin, Mustață, Oancea** și **Nilca** sînt prezențe cunoscute pe planșele internaționale, ei au vîrsta începutului de consacrare, în timp ce ultimii veniți în lotul reprezentativ, **Frunză** și **Pantelimonescu** n-au ajuns încă la vîrsta de 20 de ani. **Această armă are, deci, o promițătoare perspectivă.**

Deși părerile erau împărțite în ceea ce privește posibilitățile floretiștilor noștri de a se număra printre protagoniștii C.M. de la Budapesta (examen definitoriu pentru candidatura lor în vederea J.O.), totuși, elevii antrenorilor **Zilahi** și **Falb** și-au susținut șansele cu ambiție și dacă ar fi avut un al patrulea component cu randament constant, în afara lui **Țiu, Kuki** și **Petruș**, puteau chiar aspira la un loc mai bun decît 6. Tot de puțin — și aceasta din cauza lipsei de experiență, dar și a îndrumării deficitare de pe margine — a ratat Kuki intrarea în finală, deși în semifinale îl întrecuse de două ori pe cel care avea să devină campionul mondial al probei, francezul Christian Noel! **Tînărul scrimer Petru Kuki, care în acest an a cîștigat pentru a doua oară consecutiv titlul de campion mondial de tineret, rămîne o speranță reală a floretei masculine pentru Montreal.**

Spadasinii s-au comportat paradoxal la Budapesta, la individual întrecînd așteptările, iar la echipe capotînd surprinzător. Posibilitățile lotului de spadă (de asemenea cu o medie de vîrstă optimă) au fost, însă, probate la alte mari competiții ale anului ca de pildă „Turneul celor 8 națiuni", unde s-au clasat pe locul 4 și la care au fost prezente reprezentativele Suediei, Elveției, Italiei, R.F.G. etc, și mai ales locul I la „patrulaterul" Franța — Italia — Ungaria — România. **Echipa de spadă, avînd un randament constant, apropiat de suma valorică a componenților ei și o pregătire psihologică adecvată unei mize mari, își poate propune un loc între primele patru formații.**

PRINCIPALII ADVERSARI AI SCRIMERILOR NOȘTRI

Floretă masculin	1972	'73	'74	'75
NOEL (Fr)	III	I	–	I
DENISOV (U.R.S.S)	V	–	½	III
TALVARD (Fr)	½	½	½	II
PETRUSKA (Fr)	–	–	III	V
WOJCEHOWSKI (Pol.)	–	–	IV	½
SDMODY (Ung)	–	–	–	VI

Floretă feminin	1972	'73	'74	'75
BOBIS (Ung.)	II	½	I	III
SCHWARTZENBERGER "	–	II	II	½
SIDOROVA (U.R.S.S.)	–	½	VI	IV
KNIAZEVA "	–	–	V	II
MAROS (Ung.)	–	–	–	V
WISOCZANSKA (Pol.)	–	–	–	VI

Sabie	1972	'73	'74	'75
SIDIAK (U.R.S.S.)	I	II	III	½
MAROT (Ung.)	II	–	½	III
NAZLIMOV (U.R.S.S.)	III	III	½	I
MONTANO (It.)	–	I	I	½
VINOKUROV U.R.S.S)	–	½	V	VI
BIERKOVSKI (Pol)	–	–	–	II

Spadă	1972	'73	'74	'75
FENYVESY Ung.)	I	IV	–	–
EDLING (Sued.)	V	I	I	½
LUKOMSKI (U.R.S.S)	–	–	III	II
OSTRICS (Ung.)	–	–	–	III
LIENDNER (Austr.)	–	–	–	IV
PUSCH (R.F.G)	–	–	–	I

În aceste tabele cifrele romane reprezintă locul ocupat în finală la C.M. (sau J.O. pentru anul 1972), iar ½ reprezintă calificarea în semifinale

TINERETUL REPREZINTĂ 2/3 DIN LOTURILE REPREZENTATIVE

După J. O. de la München, Federația română de scrimă n-a pierdut din vedere perspectiva noului ciclu olimpic. Forul de specialitate a căutat să plaseze în jurul nucleului echipelor reprezentative elemente tinere și talentate, cu posibilități de progres. Au apărut, astfel, în acești patru ani, nume noi printre „tricolori", marea majoritate dintre acestea găsindu-și titularizarea. **La ora actuală, pentru fiecare cvartet reprezentativ candidează un număr dublu de trăgători,** ceea ce înseamnă că noțiunea de „senator de drept" este eliminată, iar antrenorii loturilor (**A. Vilcea** și **Gh. Matei** — floretă fete, **I. Zilahi** și **I. Falb** — floretă băieți, **L. Rohoni** și **D. Mustață** — sabie, **V. Chelaru** și **C. Stelian** — spadă) au o bază reală de selecție din emulația care se creează, cei mai buni urmînd să reprezinte scrima românească la Montreal.

În scrimă, procesul de pregătire și afirmare pe plan internațional se realizează în timp, istoria marilor competiții mondiale confirmînd că nimeni n-a apărut meteoric pe firmament, locurile pe podium fiind, indeobște, obținute de trăgători cu serioase cărți de vizită. În acest context federația de resort a rulat permanent pe planșele internaționale un mare număr de tineri și foarte tineri trăgători, pe de o parte pentru a le verifica potențialul în condiții grele de concurs, iar pe de altă parte pentru a-i roda și a le forma personalitatea. Concret, în intervalul dintre München și Montreal au apărut ca reprezentanți ai scrimei românești floretiștii **Petru Kuki, Tudor Petruș** și **Petre Buricea**, floretistele **Magdalena Bartoș, Elena Pricop, Viorica Draga, Aurora Crișu** și **Marcela Moldovan**, sabrerii **Ion Pop, Corneliu Marin, Marin Mustață, Emil Oancea, Mihai Frunză** și **Ion Pantelimonescu**, spadasinii **Ioan Popa, Octavian Zidaru, Paul Szabo** și **Liviu Angelescu. Iar dacă am face o simplă adunare am constata că „noul val" reprezintă mai mult de 2/3 din loturile reprezentative aflate în pregătire pentru J. O. din 1976! Dar cum întinerirea nu trebuie să constituie un scop în sine, nu numai pentru că valoarea nu înseamnă întotdeauna un număr scăzut de ani, menținerea celor mai experimentați scrimeri, trăgători consacrați și cu rezultate de prestigiu, apare nu numai firească ci și necesară. Păstrarea unui asemenea echilibru valoric asigură continuitatea marii performanțe.** Ne referim în acest sens la un singur exemplu, cel al echipei masculine de floretă a Franței care, la Budapesta, în acest an, a obținut performanța maximă folosind alături de Noel (campion mondial la individual) și Revenu, ambii trecuți de 30 de ani, pe tinerii Pietruska, Talvard și Boscherie.

Încrederea cu care au fost investiți tinerii noștri scrimeri și, mai ales, răspunderea pe care aceștia o vor avea la Montreal, vor trebui să-și găsească corespondentul în lunile care au rămas pînă la J. O. într-un efort susținut și conștient de autodepășire.

„NON MULTA, SED MULTUM" ȘI UN CORECTIV CARE SE IMPUNE

Privind dinamica dezvoltării acestei discipline olimpice în România, se constată un proces evident de creștere a numărului secțiilor și practicanților scrimei. Raportată însă la realitatea altor țări cu tradiție în scrima mondială, alături de care România s-a impus în ultimele două decenii, situația este departe de a fi spectaculoasă. În pofida faptului că scrima românească este recunoscută ca fiind în primul eșalon al scrimei mondiale, prin numărul de sportivi legitimați și clasificați (circa 1 800 și, respectiv, 600), ea se află foarte departe, din acest punct de vedere, de țări cu veleități în această disciplină ca, de pildă, Franța (cu aproape 22 000 de scrimeri legitimați), Ungaria, Polonia, Italia, R.F.G., ca să nu mai amintim de U.R.S.S.

Cum se explică atunci faptul că trăgătorii români sînt prezenți de mulți ani, aproape neîntrerupt, în lupta pentru primele locuri la principalele competiții mondiale?

„După părerea mea — **ne-a spus antrenorul federal Tănase Mureșan, maestru emerit al sportului și fost component al echipei de floretă a României, campioană mondială** — explicația constă în munca calificată, entuziastă și plină de abnegație a unui mănunchi restrins de tehnicieni, care reușește să valorifice la maximum talentul tinerilor aspiranți. Cînd spun **restrins** nu înțeleg că mai sînt și alții, în afara lor, care nu răspund obligațiilor pe care le au (aceștia sînt foarte puțini), ci efectiv este vorba de un mic detașament de specialiști: nici 60! Marea lor majoritate, însă, sînt de ani de zile nelipsiți din sălile de antrenament, după un program adaptat orelor disponibile atît de diverse ale sportivilor lor — elevi, studenți, angajați în diferite locuri de muncă — lucrînd efectiv pe planșă de dimineață pînă seara. Începînd cu decanul de vîrstă al specialiștilor noștri, antrenorul emerit Al. Csipler, care a făcut din Satu Mare o tradițională pepinieră a scrimei noastre, continuînd cu antrenorii echipelor Steaua, multiple campioane naționale: Andrei Vilcea, Iosif Zilahi, Constantin Stelian, Dumitru Mustață, cu tehnicieni cu prestigioase cărți de vizită ca Vasile Chelaru, Andrei Kakucs, Nicolae Pufnei, Adalbert Gurath, Tiberiu Bartoș, Jacques Istrate și încheind cu tinerii antrenori (unii dintre ei pînă mai ieri trăgători de valoare), ca Ștefan Haukler, Cornel Pelmuș, Ladislau Rohoni, Elena Bejan, Nicolae Marinescu, Paul Ghinju, Mihai Ticușan, Androne Covaci, Mihai Echimenco, Cornel Bunicelu, Hariton Bădescu, Victor Teodorescu și Ștefan Toth, acest mănunchi de pasionați ai scrimei reușește să atragă pe planșe noi și noi talente, în pofida concurenței altor discipline sportive mai accesibile pe firul unei rapide afirmări.

De bună seamă că numai pasiunea singură nu poate propulsa tinerii scrimeri pe orbita performanței. Tehnicienii noștri se străduiesc permanent să țină pasul cu evoluția scrimei pe plan mondial, aducînd în procesul de antrenament la zi parametrii înaltei performanțe: un mare volum de muncă, accentul pe tehnică, un perfect echilibru între pregătirea fizică și cea psihică. De altfel, acestea constituie și coordonatele activității federației noastre de resort, așa încît sportivii selecționați pentru loturile reprezentative intră în pregătire pentru marile competiții cu un fond adecvat. Și chiar dacă cunoscutul dicton latin **„non multa, sed multum"** își găsește actualmente acoperire în scrima românească, se impune ca o preocupare de viitor a forurilor de resort **găsirea unor căi eficiente** (materiale și morale), **pentru creșterea notabilă a numărului de tehnicieni și scrimeri".**

CLASIFICARE DUPĂ PUNCTAJUL OLIMPIC *

	1972		1973		1974		1975	
	Pct.	Clas.	Pct.	Clas.	Pct.	Clas.	Pct.	Clas.
U.R.S.S.	40	II	43	I	55	I	51	I
Ungaria	46	I	36	II	30	II	34	II
Franța	23	III	11	VIII	23	IV	24	III
Italia	20	IV	20	III	24	III	8	VII
Polonia	18	V	12	VI-VII	8	VII-VIII	11	VI
România	16	VI	12	VI-VII	10	VI	16	V
Elveția	5	VII	2	VIII	1	IX	4	VIII
Austria	0	0	0	0	0	0	3	IX
S.U.A.	0	0	0	0	0	0	1	X
Suedia	3	IX	14	V	14	V	7	VII
R.F.G.	4	VIII	18	IV	8	VII-VIII	17	IV

* I II III IV V VI
7p 5p 4p 3p 2p 1p

CANDIDATELE LA MEDALII

Floretă fem.	1972	1973	1974	1975
U.R.S.S.	I	II	I	I
UNGARIA	II	I	II	II
ROMÂNIA	III	III	III	III
FRANȚA	VI	VI	VI	IV
ITALIA	IV	VII-VIII	IV	VI
R.F.G.	V	IV	V	V
POLONIA	–	V	VII-VIII	VII-VIII
JAPONIA	–	VII-VIII	VII-VIII	VII-VIII

Floretă masc.	1972	1973	1974	1975
U.R.S.S.	II	I	I	II
FRANȚA	III	V	III	I
POLONIA	I	III	II	V
UNGARIA	IV	IV	V	VII-VIII
ITALIA	IX-XVI	VII-VIII	IV	III
ROMÂNIA	VII-VIII	VI	VII-VIII	VI
R.F.G.	V	II	VI	IV
JAPONIA	VI	VII-VIII	VII-VIII	–
CUBA	VII-VIII	–	–	–
R.D.G.	–	–	–	VII-VIII

Spadă	1972	1973	1974	1975
UNGARIA	I	II	III	III
ELVEȚIA	II	VI	VI	IV
U.R.S.S.	III	III	V	V
FRANȚA	IV	VII-VIII	IV	IX-XVI
ROMÂNIA	V	IX-XVI	IX-XVI	VII-VIII
POLONIA	VI	VII-VIII	IX-XVI	VI
NORVEGIA	VII-VIII	IX-XVI	IX-XVI	IX-XVI
SUEDIA	VII-VIII	V	I	I
R.F.G.		I	II	II
ITALIA		IV	VII-VIII	IX-XVI
CEHOSLOVACIA			VII-VIII	IX-XVI
AUSTRIA				VII-VIII

Sabie	1972	1973	1974	1975
U.R.S.S.	II	II	I	I
UNGARIA	III	I	IV	II
ITALIA	I	III	III	IV
ROMÂNIA	IV	V	II	III
POLONIA	V	IV	VII-VIII	V
CUBA	VI	VII-VIII	VI	VII-VIII
R.F.G.	VII-VIII	VII-VIII	–	–
FRANȚA	VII-VIII	VI	V	VII-VIII
BULGARIA	–	–	VII-VIII	–
S.U.A.	–	–	–	VI

1976 ȘI CALENDARUL COMPETIȚIONAL INTERN

Să ne referim de această dată nu la anul 1975, etalonul tradițional, ci la cel care urmează, prin prisma calendarului competițional intern. O facem cu ajutorul secretarului general al Federației române de scrimă, Dionisie Tepșan.

— Care este linia directoare a sistemului competițional 1976?

— Aș dori să modific puțin întrebarea dv. întrucît linia directoare la care v-ați referit este, în fapt, continuarea celei începute cu doi ani în urmă și care, în esență, înseamnă alcătuirea unui calendar competițional intern care să se adreseze tuturor categoriilor de vîrstă, începînd cu copiii și terminînd cu seniorii. Astfel, și în 1976 activitatea competițională internă cuprinde întreceri la nivel republican dedicate copiilor, juniorilor mici și mari, tineretului și seniorilor.

— Care sînt, atunci, punctele forte ale calendarului?

— Pînă atunci, Diviziile naționale A și B, campionatele naționale individuale (la toate categoriile de vîrstă), campionatul republican pe echipe al tineretului și „Cupa României" (probe individuale). Și dat fiind faptul că în diviziile naționale activează multe centre studențești, concursul republican universitar completează suita de concursuri organizate la nivel central.

— Cum răspunde noul calendar competițional intern pregătirii celor mai buni scrimeri în vederea participării lor la J.O. de la Montreal, din luna iulie?

— Structura acestuia a fost subordonată pregătirii loturilor reprezentative pentru J.O., țel prioritar al sportului de performanță pentru anul 1976. De fapt, n-a trebuit să operăm modificări esențiale față de anii precedenți, întrucît de obicei campionatele mondiale de seniori sînt programate în aceeași perioadă cu cea în care urmează să se desfășoare competiția de scrimă din cadrul J.O. Astfel, am programat — într-o succesiune firească și într-un crescendo necesar — primele etape ale Diviziilor naționale A și B în trimestrul I al anului, urmate de campionatele republicane individuale ale seniorilor în lunile aprilie și mai, acestea din urmă fiind ultimul criteriu de verificare pe plan intern al candidaților pentru Montreal.

Pagină realizată de **Paul SLĂVESCU** și **Tiberiu STAMA**